

Artikel uit "Witte Weekblad" 1995

Datum niet bekend maar volgens het artikel is het 5 jaar geleden dat Ome Piet overleed en dat was in 1990

Sloop komt onherroepelijk naderbij Het eind is in zicht voor het laatste polderhuisje

Badhoevedorp - Nieuwe Meer behoort tot één van de kleinere kernen in de gemeente Haarlemmermeer en zijn rijke historie gaat terug tot aan de tijd van de inpoldering. Het was op 5 mei 1840 dat de eerste spade de grond in ging om de ruim 60 kilometer lange ringvaart te graven.

Toen deze klus zo'n acht jaar later geklaard was, werd de ringdijk in vakken verdeeld en nummer CC5 was als één van de eerste voltooid. Later werd CC5 omgedoopt tot Nieuwe Meer, genoemd naar een stukje water dat men vergeten was in te polderen. De allereerste pioniers vestigden zich hier in kleine huisjes langs de dijk. Slechts één van deze huisjes heeft de tand des tijds doorstaan en dat is te vinden aan de Nieuwe Meerdijk 299.

Tot twee jaar terug werd het zelfs nog bewoond door 'tante' Hennie Eilander, die nu een gezellige kamer in verzorgingshuis De Schuilhoeve heeft. Vijftientig jaar is zij inmiddels, maar het pittoreske huisje aan de dijk is zij nog niet vergeten.

Ook de inwoners van Nieuwe Meer kijken met weemoed naar het vergeten huisje van Ome Piet Eilander, die zo'n vijf jaar geleden overleed. De familie Eilander speelde immers een belangrijke rol als pontwachter. Drie generaties Eilander gingen levenslang 'heen en weer' met de pont. Pieter Eilander betrok rond 1850 als eerste de dienstwoning. Het pontje werd toen nog het 'overhaaltje' genoemd omdat de trekhaak het veerbootje naar de overkant 'haalde'.

Elke keer wanneer de bel luidde, vertrok Eilander naar de overkant, een taak die later door zijn zoon Meindert werd voortgezet. Ook Meindert Eilander betrok met vrouw en twee kinderen de dienstwoning van de gemeente. Aan de wand bij mevrouw Eilander hangt een fraaie oorkonde van 'opa' Eilander, gekregen voor zijn 25 jarig

dienstverband van 1903 tot 1928. De traditie werd voortgezet en oudste zoon Piet werd ook pontwachter en betrok na zijn huwelijk met Hennie in 1932, het huisje.

Roeien

Een markant figuur in Nieuwe Meer, die ome Piet, die vooral veel humor en een stralend humeur bezat. Geen gelegenheid liet hij voorbij gaan om een grap uit te halen. Oude burens zijn ervan overtuigd dat ome Piet zijn tijd ver vooruit was. De ringvaart was zijn leven. Piet Eilander kon zwemmen als een vis en schaatsen als de beste. Maar kenmerkend was zijn humor en als pontbaas, was hij voor de dorpsbewoners tevens het nieuwsbureau, die alles als eerste wist. Vrolijk gaan de verhalen rond over de bakker die zijn bakfiets niet op tijd wist af te remmen en met brood en al in het water belandde, tot groot genoegen van ome Piet. En vol streken wist deze markante figuur zijn buurtbewoners te vermaken.

Het overhaaltje moest plaats maken voor een gemotoriseerd pontje dat nog steeds naar het Jaagpad voerde en het huisje was inmiddels gemoderniseerd. De bedstee was verdwenen en er kwam elektra en stromend water. Mevrouw Eilander weet nog dat het keukentje bijzonder klein was maar de vele groentesoorten in de tuin zorgden voor het eerste levensonderhoud. Zelf heeft zij nooit de liefde voor het water gedeeld zoals haar Piet maar de eerste ontmoeting speelde zich af op dezelfde ringvaart.

Op weg naar haar werk fietste Hennie altijd langs het pontje en daar zwaaide die aardige Piet altijd naar haar. Kinderen heeft het echtpaar nooit gekregen, tot groot verdriet van mevrouw Eilander die het liefst tien kinders zou hebben grootgebracht. Toch, de traditie van pontwachter zou niet voortgezet kunnen worden want ook de pont werd verleden tijd. Gelukkig maakte ome Piet zich verdienstelijk als rietsnijders en zijn twee gouden handen maakten wel vijftig roeiboten voor de verhuur. Het deed wel pijn, het vorderen van de pont en ome Piet verstopte zijn vaartuijg in het riet.

Eventjes maar, voor de lol...

Het zal niet lang meer duren voordat het huisje gesloopt wordt. Bouwplannen liggen al klaar en moderne appartementen zullen er voor in de plaats komen. De buurtbewoners reageren verdeeld. Zou het laatste polderhuisje eigenlijk niet gespaard moeten blijven voor het nageslacht? Maar ook in Nieuwe Meer staat de tijd tenslotte niet stil.